

DOM

afsagt den 30. september 2016 af Vestre Landsrets 4. afdeling (dommerne Kirsten Thorup, Hanne Aagaard og Hans-Jørgen Nymark Beck med domsmænd) i ankesag

V.L. S-0514-16

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ... 1967

(advokat Mikkel Cramer, Fredericia)

Retten i Randers har den 4. marts 2016 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 2-3568/2015).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans i forhold 8, 9 b, litra b og j, og forhold 10 b, litra d. I forhold 9 b og 10 b har anklagemyndigheden endvidere påstået domfældelse for tiltalen vedrørende overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1 og 2, jf. § 23, jf. til dels § 21, idet disse overtrædelser ikke er omfattet af tiltalen i forhold 9 a og 10 a som lagt til grund af byretten. Anklagemyndigheden har endvidere påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans i forhold 9 b, litra k, dog således at tiltalen for, at en mand har formået drengen til at onanere sin penis til udløsning, som var egnet til at krænke drengens blufærdighed, udgår. Anklagemyndigheden har tillige påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans i forhold 9 b, litra l, dog således at tiltalen for, at en person indførte fingre i pigens skede, udgår. Anklagemyndigheden har endvidere påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans i forhold 9 b, litra m, dog således at tiltalen for voldtægt udgår.

For så vidt angår forhold 2, 2. pind (handlinger foretaget den 2. august 2008), har anklagemyndigheden bemærket, at der alene er rejst tiltale for kategori 2, hvorfor der også alene påstås domfældelse herfor og ikke for kategori 3 som sket i byretten.

Anklagemyndigheden har endvidere påstået skærpe, således at tiltalte idømmes forvaring i medfør af straffelovens § 70, stk. 2.

Anklagemyndigheden har for landsretten berigtiget tiltalen i forhold 2, 1. pind (handlinger begået den 2. februar 2008), således at "20 fotos" ændres til "17 fotos". Anklagemyndigheden har endvidere berigtiget tiltalen i forhold 10 b, således at "perioden fra september 2013 til august 2014" ændres til "perioden fra september 2013 til juni 2014". Herudover har anklagemyndigheden berigtiget tiltalen i forhold 10 b, litra c, således at "13. marts 2013" ændres til "13. marts 2014", og i forhold 10 b, litra j, således at "5. marts" ændres til "4. marts".

Tiltalte, T, har påstået frifindelse i forhold 1, litra b, for så vidt angår handlinger begået den 2. februar 2008, forhold 2, 1. led, for så vidt angår handlinger begået den 2. februar 2008, forhold 5 og 6 samt delvis frifindelse i forhold 9 b, 10 a og 10 b, idet tiltalte i disse forhold alene kan erkende overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1 og 2. Herudover har tiltalte påstået formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået frifindelse vedrørende konfiskation af en stationær computer (koster 113). Tiltalte har tilsluttet sig denne påstand. Anklagemyndigheden har endvidere påstået konfiskation af diverse beklædningsgenstande og parykker (koster 103), diverse børnelingeri, børnetøj og børnestiletsko (koster 400-445, 500-519, 525-527). Tiltalte har ikke protesteret herimod. Tiltalte har påstået frifindelse for påstanden om konfiskation af en NAS-server (koster 114).

F, G, H og J har nedlagt påstande om godtgørelse for tort med henholdsvis 50.000 kr., 40.000 kr., 15.000 kr. og 15.000 kr. med rente fra den 23. december 2015 i medfør af erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten i forhold til F og G, men har bestridt erstatningspligten i forhold til H og J. Tiltalte har i forhold til alle 4 børn bestridt kravene størrelsesmæssigt.

Supplerende oplysninger

I forbindelse med anken har sagen på ny været forelagt for Retslægerådet, der er anmodet om en udtalelse om, hvorvidt Retslægerådet fortsat vurderer, at forvaring findes påkrævet, såfremt T dømmes i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Retslægerådet har i en erklæring af 24. juni 2016 udtalt følgende:

“Under henvisning til Statsadvokatens fremsendelses-skrivelse af 25. maj 2016 med bilag skal Retslægerådet, på baggrund af de tilsendte akter, herunder Retslægerådets tidligere udtalelser, senest af 26. oktober 2015, udtale, at Retslægerådet på det foreliggende grundlag vurderer, at T på grund af sin svære personlighedsforstyrrelse og omfanget og arten af den tidligere og nuværende påsigtede kriminalitet udgør en så væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at forvaring, jf. straffelovens § 70, stk. 2, findes påkrævet for at forebygge denne fare.”

Tiltalte er tidligere straffet ved Vestre Landsrets dom af 9. november 2010 med fængsel i 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 123, § 245, stk. 1, og § 261, stk. 1, samt våbenbekendtgørelsen.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne A, B, C, D, E og politikonsulent Mads Nielsen har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har ikke ønsket at afgive supplerende forklaring vedrørende forhold 1-7.

Tiltalte har vedrørende forhold 8 supplerende forklaret, at A og D tog på værtshus en enkelt aften i Holland, men tiltalte tog ikke med, fordi han var træt. Han husker ikke, om det var ham eller A, der foreslog at tage til Rumænien. I Rumænien kom han og A en dag forbi et hus, som de troede måske var et børnehjem. De syntes, det så spændende ud. K kom ud, og han talte engelsk. Han kendte ikke K i forvejen. De havde ikke noget specielt formål med at tale med folk i huset. Tiltalte ville gerne opleve noget, og K kørte rundt med ham og viste ham rundt. Han havde ikke nogen seksuel hensigt i forhold til børnene i huset. Han kan generelt godt lide børn, også på en måde, der ikke er seksuel. Der boede 3-4 familier i huset. A var kun

med hende ved huset den første gang, idet A tog hjem dagen efter. Grunden til, at A tog hjem, var måske, at tiltalte havde drillet ham lidt for meget. Han husker ikke, hvor længe A var i Rumænien. Det var måske en uges tid i alt. Han husker ikke, om han chattede med C ("Nissehult") og fortalte ham, at A var taget hjem. Det kan godt være ham, der har fortalt "Nissehult" det. Tiltalte kan "fyre mange ting af", og han kan ikke udelukke, at han på vej til Rumænien har sagt til A, at han ville købe en baby. Han har ikke i forbindelse med sit og As besøg ved huset, som de troede måske var et børnehjem, sagt, at han ville forsøge at købe et barn fra huset. Det kan godt være, at han i sjov har sagt til "Nissehult", at han ville købe en baby. "Nissehult" har sendt billeder af sig selv til tiltalte, men han har ikke mødt ham i virkeligheden. I starten stoledede han på "Nissehult", men efterhånden blev han mere og mere bekymret, bl.a. fordi han hørte, at "Nissehult" chattede med flere om mærkelige ting, ligesom han syntes, at "Nissehult" løb en unødvendig risiko ved at sende billeder af sit eget ansigt. Det var kort efter, at tiltalte flyttede til Randers i sommeren 2009, at han sendte bl.a. sine visakortoplysninger til "Nissehult". "Nissehult" fik også hans telefonnummer, og de talte sammen. Han ved ikke, hvorfor "Nissehult" chattede med B om, at tiltalte ville købe et barn i Rumænien. Det er bare noget pjat, ligesom "Nissehult" f.eks. har chattet om at bygge et børnehjem. Han ved ikke, hvorfra "Nissehult" vidste, at han var i Rumænien. A og "Nissehult" kendte hinanden og havde mødt hinanden. "Nissehult" har sendt et billede af A til tiltalte.

Da han tog til Holland, medbragte han 1.000-2.000 Euro. Han ville ikke pludselig stå og mangle penge. Mens han var i Rumænien, "fløj" pengene hurtigt. Der blev brugt mange penge, når man var sammen med sigøjnere. Det firma, han havde sammen med sin tidligere svoger, solgte han for 100.000 kr. Han fik ikke alle pengene ved salget på en gang, da beløbet skulle betales i rater på 3.500-5.000 kr. Pengene blev brugt til almindeligt forbrug. Han har i en periode haft penge opbevaret i en bankboks. Han husker ikke beløbet. Det kan godt være, at der var 250.000 kr. på et tidspunkt. Han var meget langt nede psykisk på et tidspunkt, hvorfor han overvejede at flytte til Ukraine. Hele processen med at forestille sig at starte et nyt liv gjorde ham glad, men inderst inde vidste han nok godt, at han ikke ville føre flytningsplanerne ud i livet. Det kan godt være, at han har fortalt "Nissehult" om sine planer om at flytte til Ukraine.

Foreholdt tillægsekstrakt 5, side 27-28, har tiltalte forklaret, at han ikke husker at have lavet en sådan "rejseplan", men den viser meget godt, at han ikke havde planer om at bruge penge på at købe en baby.

Han har ikke betalt sin tidligere svoger for brug af benzinkortet på turen til Holland og Rumænien. De har ikke talt om det.

Han var frustreret, da han spontant besluttede at tage til Holland og besøge A. Frustrationen skyldtes navnlig, at hans virksomhed var gået nedenunder og hjem. Det var først, da han befandt sig hos A i Holland, at idéen om at tage til Rumænien opstod. Han og A havde ikke booket hotel, men tog bare af sted. Han husker ikke, hvorfor han valgte at bruge sin tidligere svogers benzinkort. Formålet med turen var alene at have det sjovt. Det er fuldstændig vanvittigt, at politiet mener, at han ville købe en baby. Han havde intet babyudstyr med, f.eks. tøj, autostol osv. Han havde heller ikke noget pas eller lignende til et barn.

Tiltalte har vedrørende forhold 9 a supplerende forklaret, at de sikrede sig, at der var tale om nyt eller sjældent materiale, ved at kigge andre steder, f.eks. på TLZ, og se om materialet allerede florerede. Medlemmerne havde selv stort indblik i området og vidste derfor også, om materialet var nyt eller sjældent. Sådant noget materiale cirkulerer på forskellige niveauer og ender med tiden i de åbne fora.

Vedrørende forhold 9 b har tiltalte supplerende forklaret, at så vidt han husker, havde alle de producenter, der var godkendt på Hoarders Hell, opfyldt de opstillede krav. Nogle gange var der kun 1-2 producenter, og så håndhævede administratorenne ikke kravet om, at producenterne skulle indsende nyt materiale hver 14. dag. Langt de fleste sendte ikke mere materiale, efter de havde sendt deres "entry post". Det største "moralspring", han selv lavede, var, da han lavede noget med ...børnene. Det at dele materiale er ikke så slemt som selve overgrebene. Alle i miljøet påvirker hinanden. Han brugte ikke så meget tid på at administrere Hoarders Hell. I perioder var han inde at kigge hver dag, men efterhånden som der ikke skete så meget, blev hans arbejdsindsats mindre. Der er stor forskel på antallet af registrerede medlemmer og godkendte medlemmer. Det kan godt være, at der blev rensset ud i antallet af medlemmer, så antallet af registrerede medlemmer gik fra ca. 18.000 til ca. 5.600. En almindelig borger vil ikke kunne finde frem til Hoarders Hell. Det kræver, at man er i miljøet. På "Hard

Candy”, som man kun kan finde på Tor-netværket, kunne man finde et link til Hoarders Hell. Der er mange hackere, der forsøger at lægge sider som Hoarders Hell ned med DOS-angreb, hvor robotter laver en masse medlemsregistreringer. Der har været omkring 10 egentlige medlemmer ad gangen, og der har ikke været over 5 producenter på en gang. De producenter, som er nævnt i tiltalens forhold 9 b, er stort set en udtømmende opregning af de producenter, der var på Hoarders Hell.

Foreholdt oversigten ”Producer contributions and Files recieved”, hovedprotokollen side 884 ff., har tiltalte forklaret, at de ting, der er anført under ”Exempt”, vedrører materiale, som er blevet betragtet som offentligt eller halvoffentligt, altså ikke producermateriale.

Vedrørende forhold 9 b, litra a, har tiltalte supplerende forklaret, at han aldrig før havde oplevet, at en person kontaktede dem og fortalte, at han havde tænkt sig at begå overgreb på et barn, der endnu ikke var født. Derfor var ”Monkeymann181” et særtilfælde. Han husker ikke, hvor mange producenter der var på det tidspunkt, hvor de valgte at suspendere ”Monkeymann181”. De fik på et tidspunkt nok en fornemmelse af, at ”Monkeymann181” var ”væk”, og derfor bad de ham også om at chatte på Tor-chat for at sikre sig, at han stadig var til stede, og at det ikke var en politiagent. Der var flere, der havde kontakt til ”Monkeymann181”, og i miljøet blev der pludselig talt om, at ”Monkeymann181” var væk.

Tiltalte har vedrørende forhold 9 b, litra b, supplerende forklaret, at exif data nemt kan laves om. Man kan på Google finde frem til et program, der beskriver, hvordan man ændrer exif data. Der er ikke noget, der viser, at videoen er lavet til Hoarders Hell. Det er nemt at lægge ”rulletekster” på bagefter.

Tiltalte har vedrørende forhold 10 a supplerende forklaret, at The Love Zone var en af de største hjemmesider med børneporno på det tidspunkt. Han husker ikke, hvor lang fristen var for at komme med opslag på Private Zone. Det kan godt være, at det var 14 dage, som anført i hans besked af 12. januar 2014, hovedprotokollen side 1047. Det var ”Skee”, der bestemte fristerne, og tiltalte har ikke haft noget at gøre med at fastsætte dem. Han husker ikke ”Skees” besked af 10. december 2013, hovedprotokollen side 1040.

Han forstår ikke "et pip" af listen, der fremgår af tillægsekstrakt 5, side 6. Man kunne registrere sig selv på TLZ, men man skulle godkendes for at komme helt ind i "huset" som medlem. Som almindeligt medlem havde man ikke adgang til Private Zone. Det kan godt passe, at der var ca. 17 medlemmer af Private Zone. Han "kiggede forbi" Private Zone en gang imellem, men han følte ikke, at det var hans "kald" at tage sig af denne sektion. Han "sad" ikke med noget specielt på TLZ. Hans aktivitet var meget sporadisk, og han var ikke så aktiv som de andre administratorer. Han har ikke haft noget at gøre med vandmærkning. Der var en masse diskussioner på siden, men det var "Skee", der bestemte. Tiltalte var selv imod tanken om et vandmærkningssystem på Private Zone.

Tiltalte har vedrørende forhold 10 b supplerende forklaret, at han, efter Hoarders Hell var lukket ned, havde kontakt med et par af producenterne fra Hoarders Hell, og han spurgte dem via Tor-chat, om de havde lyst til at komme med over på TLZ. Det drejede sig om "Mr. Robinson" og "Mastedon". Han ved ikke, hvorfor der i beskederne af 7. oktober 2013 og 8. oktober 2013 fra henholdsvis "Skee" og tiltalte (hovedprotokollen side 994) blev angivet en frist på 24 timer for at indsende entry post. Han husker ikke, hvornår "Neo" fik en rolle som co administrator på TLZ. Det var tiltalte, der anbefalede "Skee" at gøre "Neo" til co administrator, fordi "Neo" havde gjort et stort stykke arbejde bl.a. med vandmærkningssystemet. Tiltalte tror ikke, at der blev indført vandmærkningssystem andre steder end på producentsiden på TLZ. Det var ikke vigtigt for tiltalte at blive opgraderet til administrator i stedet for co administrator, og mange ville nok være blevet sure, hvis han var blevet opgraderet til administrator, da han ikke var særlig aktiv på sitet.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han gerne vil have hjælp til at styre sine pædofile drifter, og han vil gerne indgå i et behandlingsforløb. Han forstår ikke, at psykologen har fået den opfattelse, at han ikke føler skyld og skam. Han forklarede blot psykologen, hvorfor han mener, at han ikke er skyldig i medvirken til andres overgreb. Han ved i dag godt, at det, som han har lavet, er helt galt.

Vedrørende NAS-serveren (koster 114) har tiltalte forklaret, at der ikke er noget som helst børnepornografisk materiale på serveren. Der ligger derimod en masse arbejdsrelateret materiale og familiefotos. Han mener ikke, at der er krypterede filer, og hvis politiet fortæller ham, hvilke filer det drejer sig om, skal han nok fortælle, hvad de indeholder.

A har supplerende forklaret, at han ikke husker, hvor mange penge han selv tog med til Rumænien, men det var ikke så mange kontanter. Herudover havde han sit bankkort med. Tiltalte sagde i bilen på vej til Rumænien, at han ville købe en baby. Tiltalte nævnte ikke et specifikt sted i Rumænien, hvor han ville købe babyen. Tiltalte sagde, at der var muligheder for at købe en baby i Rumænien. Han ved ikke, hvor tiltalte havde denne viden fra. Han husker ikke, hvor langt de var nået på turen fra Holland til Rumænien, da tiltalte nævnte det. Han husker heller ikke, om tiltalte nævnte det flere gange under køreturen. Tiltaltes formål med turen var tydelig, da tiltalte havde mange penge med, og da tiltalte så muligheder for bordeller på hvert gadehjørne og muligheder for at have kontakt med børn og finde nogle prostituerede. Vidnet så ikke selv alle disse muligheder, men de standsede forskellige steder, hvor tiltalte så mulighederne. I første række ville tiltalte nok prøve at finde et barn eller en kvinde, som han kunne tage med hjem. Tiltalte nævnte både i bilen på vej til Rumænien og under opholdet i Rumænien, at han ville købe et barn. Han ved ikke, om tiltalte specifikt kiggede efter et barn ved det hus, hvor de første gang talte med K. Der var flere børn omkring huset, men han kan ikke sige hvor mange. Vidnet og tiltalte var ikke andre steder i Rumænien sammen for at få fat i et barn. Tiltalte ville blive længere tid i Rumænien, men det ville vidnet ikke, da tiltalte åbenbart mente det alvorligt, at han ville købe et barn. Grunden til, at han fik opfattelsen af, at tiltalte mente det alvorligt, var, at tiltalte ville blive ved med at kigge sig omkring efter muligheder, og tiltalte havde mange penge med.

Vidnet kender "Nissehult", som han har besøgt. Han havde ingen kontakt med "Nissehult" under turen til Rumænien.

Foreholdt chat af 24. juli 2010 kl. 17:01:06 – 17:01:51 mellem "Nissehult" og "Skudpud", hovedprotokollen side 3457, har vidnet forklaret, at det ikke var ham, der havde fortalt "Nissehult", at tiltalte ville købe en baby. Han husker ikke, om tiltalte har sagt til ham, at tiltalte selv havde fortalt "Nissehult" om planerne om at købe en baby i Rumænien.

Han husker heller ikke, om han direkte prøvede at tale tiltalte fra at købe en baby, men han tog afstand fra det, hvilket også var baggrunden for, at han tog hjem. Han kan ikke huske eksempler på, at tiltalte har fortalt om lignende ting bare for sjov. Han stoled på et vist niveau på tiltalte.

Det var med få dages varsel, måske kun en enkelt dag, at det blev besluttet, at tiltalte og D ville komme på besøg hos ham i Holland. Det var først under besøget i Holland, at det kom på tale at tage til Rumænien. Det var tiltaltes idé at tage til Rumænien.

Tiltalte havde ca. 1.000 Euro med i kontanter, hvilket er mange penge efter vidnets opfattelse. Et hotelværelse i Rumænien koster ca. 100 Euro i døgnnet, måske mindre. De spiste på restaurant under opholdet. Tiltalte havde ikke babyudstyr med til Rumænien. Vidnet så heller ikke nogen falske adoptionspapirer eller lignende.

B har supplerende forklaret, at han svagt husker at have chattet med "Nissehult" den 24. juli 2010. Han brugte selv brugernavnet "Skudpud". Han opfattede chatten den 24. juli 2010 kl. 17:01:06 – 17:43:19 som noget, hvor "Haba" (tiltalte) "tog gas" på "Nissehult". Vidnet troede ikke på, at "Haba" ville købe et barn i Rumænien. Det kan godt være, at "Nissehult" troede på historien. Vidnet gav måske ikke udtryk for over for "Nissehult", at han ikke troede på historien. Vidnet vidste på det tidspunkt ikke fra "Haba" selv, at han var i Rumænien. Det kan godt være, at "Haba" fortalte ham om turen til Rumænien, men det var først efter, "Haba" var kommet hjem igen. Han var ikke i kontakt med "Haba", mens "Haba" var i Rumænien. Han kan ikke rigtig sige, om han tog chatten med "Nissehult" den 26. juli 2010 kl. 14:22:47 – 14:24:48 alvorligt, hvor "Nissehult" skrev om 4 piger og et orgie. Han tror, at "Nissehult" og "Haba" også kommunikerede via telefon. Det er hans opfattelse, at "Nissehult" og "Haba" havde mere kontakt, end han og "Haba" havde. Han troede overhovedet ikke på historien om, at "Haba" ville købe et barn. Historien var latterlig, og det ville slet ikke kunne lade sig gøre. Når "Nissehult" har sendt billeder af sig selv til "Haba", kan man ikke sige, at "Nissehult" og "Haba" var anonyme, men derfor kan man jo stadig godt fortælle hinanden historier, der ikke er sande. Han talte efterfølgende med "Haba" om turen, og han mener, at "Haba" fortalte, at de kun fandt piger på 14-15 år. Han husker ikke, om "Haba" sagde noget om, at han ville have købt en baby.

The Love Zone (TLZ) havde forskellige niveauer af administratorer. Det var "Der Keller", der havde skabt sitet, og da "Der Keller" blev anholdt, blev vidnet og "Marlboroman" hovedadministratorer. Under hovedadministratorerne var der et niveau med 5 administratorer, og under dette niveau var der et niveau med co-administratorer. "Landlord" (tiltalte) var co-

administrator. Mange af administratorerne vidste ikke, hvilket materiale andre administratorer bidrog med. Han husker ikke noget om, hvorvidt tiltalte på et tidspunkt blev kaldt ”informant”.

Det var ikke unikt for TLZ, at der skulle være et skilt og en genstand, f.eks. en ske, på materialet. Sådan var proceduren på mange sites. Han kender i hvert fald 5-6 sites, hvor det var sådan, f.eks. sitet ”Dreamboard”, hvor man havde gjort sådan, også inden TLZ blev skabt.

”Landlords” ansvarsområde på TLZ var at sikre, at folk fulgte reglerne på VIP-området, og sikre, at der i Private Zone ikke var materiale, som var set før. ”Landlord” arbejdede også med producerområdet. Når han i byrettens dom er citeret for at sige, at ”Haba” (tiltalte) overtog ”de andre områder”, mener han, at han selv blev hovedadministrator, og ”Haba” tog sig af nogle bestemte områder. I tiden efter ”Der Kellers” anholdelse, men ikke umiddelbart efter, uddelegerede han visse områder. Administratorerne bød selv ind på, hvilke områder de gerne ville have ansvar for.

C har supplerende forklaret, at han ikke kender ”Landlord” eller ”Haba”. Det kan godt være, at han på et tidspunkt har sendt nogle fotos af sig selv til en person i Danmark. Det er ham, der er på billedet DSCN1339. Så vidt han husker, har han ikke sendt billedet til en person i Danmark. Han ved ikke, hvordan oplysninger om tiltaltes visakort er havnet på hans computer. Han har brugt navnet ”Nissehult” til on-line spil og lignende. Han ved ikke, om der er andre, der kan have anvendt hans computer til at chatte under navnet ”Nissehult”. Hele hans familie, hans venner og hans tidligere kone havde adgang til at anvende computeren.

D har supplerende forklaret, at der ikke gik ret lang tid, nok nogle få dage, fra tiltalte spurgte, om han ville med til Holland, til de tog af sted. Det var på det tidspunkt ikke på tale at tage til Rumænien. Det virkede som om, at idéen om at tage til Rumænien opstod spontant, da de var hos A i Holland. Vidnet kunne egentlig godt have tænkt sig at komme med til Rumænien, men han skulle hjem, fordi han skulle spille i weekenden. Han havde regnet med, at han og tiltalte skulle være kørt hjem sammen fra Holland. Han ved ikke, hvordan det kom i stand, at det var A, som betalte for vidnets togbillet hjem til Danmark. Han har aldrig betalt beløbet tilbage.

E har supplerende forklaret, at han ikke tjekkede bankboksen løbende, måske kun en gang om året, så han kan ikke sige præcis, hvornår tiltaltes kontantbeløb blev fjernet fra bankboksen. I sommeren 2010 sendte vidnet to gange penge til tiltalte i Rumænien via Western Union. Han ved ikke, hvad tiltalte havde brugt pengene i bankboksen til. Tiltalte har fortalt ham, at pengene blev brugt til at tilbagebetale nogle af de lån, han havde optaget. Tiltalte havde trukket på sin kassekredit og havde optaget forskellige kviklån. Tiltalte havde samlet pengene sammen til at starte et nyt liv i udlandet, f.eks. i Rumænien. Idéen om Rumænien opstod, da de kunne se, at deres virksomhed ikke rigtig kunne løbe rundt i Danmark. I Rumænien ville leveomkostningerne være mindre, og det ville være nemmere i forhold til patenter. Vidnet var den person i familien, som tiltalte snakkede mest med. Tiltalte har aldrig nævnt over for ham, at han ville købe en baby. Tiltalte ville nok heller ikke fortælle ham om det, da tiltalte kendte vidnets holdning til det. Idéen om at flytte til Rumænien opstod i 2007-2008, og da de havde droppet idéen, fortalte tiltalte ham, at han ville bruge pengene i bankboksen til at betale sin gæld. Det kan godt have været i 2009.

Politikonsulent Mads Nielsen har supplerende forklaret, at han ikke havde været inde på siden Hoarders Hell, førend han fik mulighed for at overtage "Monkeymann181"'s profil. Inden FBI lukkede siden ned, havde han således kun adgang via "Monkeymann181"'s profil, og i den periode kunne han derfor kun se det, som "Monkeymann181" havde adgang til. Det var kun i periode på ca. 14 dage, at han via "Monkeymann181" havde adgang til producentdelen. Aktiviteten på Hoarders Hell var faldende, da der havde været et læk. Der var 7-8 producenter på det tidspunkt. Da han fik adgang via den udgave af Hoarders Hell, som FBI havde beslaglagt, kunne han se, at der tidligere havde været langt flere producenter. Det kan godt være, at Hoarders Hell reelt var lukket ned, inden det blev beslaglagt af politiet. Som producent havde man adgang til et oversigtsbillede af det materiale, der lå på siden, hvorefter man kunne downloade det. På et tidspunkt blev reglerne ændret, således at man kun kunne se et oversigtsbillede, hvorefter man kunne skrive til administratorene for at få tilsendt materialet.

På The Love Zone overtog han tiltaltes profil "Landlord" efter tiltaltes anholdelse. Tiltalte havde adgang til alle dele af boardet og varetog producentområdet. Tiltalte skulle tage stilling til, om materialet kunne godkendes eller ej. Der skulle f.eks. være en seddel og en ske på materialet. Hvis materialet ikke kunne godkendes, fik ansøgeren at vide, at der skulle sendes nyt materiale. Hvis materialet blev godkendt, fik man at vide, at man løbende skulle sende nyt

materiale for at forblive producent. Politiet kunne ikke medvirke til opfordring til overgreb, og derfor blev producentsiden lukket ned. Det var australsk politi, der via "Skee"s profil skrev ud, at producentsiden blev lukket ned. Inden vidnet overtog "Landlord"s profil, havde han via andre profiler været inde på TLZ. Der var utrolig høj aktivitet på TLZ, der på et tidspunkt havde ca. 40.000 registrerede medlemmer. Han er enig i, at ikke alle de registrerede medlemmer var godkendte medlemmer. Han mener, at FBI på et tidspunkt lavede en optælling, der viste, at der var ca. 8.000 godkendte medlemmer.

Der var forskellige niveauer for, hvilket materiale man kunne få adgang til. TLZ var et af de største hvis ikke det største board med børnepornografisk materiale. Producentdelen var et af de små områder på boardet. Han mener, at der var ca. 30 medlemmer på producentområdet. Han havde ikke adgang til Private Zone og producentområdet, før end han kom ind via "Landlord"s profil. Der var en del af de andre administratorer, der var utilfredse med, at "Landlord" ikke selv leverede nok til boardet. "Landlord" var imidlertid beskyttet af hovedadministratoren.

Exif data er data, som lagres, når man bruger et digital kamera. Det kan f.eks. være oplysninger om optagelsestidspunkt, blænding mv. Det lagres også, hvis man ændrer i filen. I de pædofile kredse er man meget opmærksom på at beskytte hinanden, og man rådgiver derfor om sikkerhedsforhold herunder bl.a. om sletning af exif data. På TLZ var der også oplysninger om sikkerhed, men han mener ikke, at han på TLZ så vejledning i, at man skulle fremdatere exif data, men sådanne vejledninger har han set andre steder. Han husker ikke på Hoarders Hell eller TLZ at have set konkrete eksempler på materiale, hvor der er sket fremdatering af exif data. Det er ganske typisk, at man på sådanne boards sletter exif data og vejleder i, hvordan man gør dette. Han kan ikke svare på, om der normalt vil være en modify date, hvis create date er slettet. Man kan ikke alene ud fra exif data fastslå, hvornår et billede eller en video er optaget.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 1, 2, 5 og 6:

Parternes synspunkter

Tiltalte har gjort gældende, at de overtrædelser af straffelovens § 226 (dagældende § 230) og § 232, der blev begået den 2. februar 2008, er forældede.

Tiltalte har endvidere gjort gældende, at også overtrædelserne af straffelovens § 235 i relation til de fotos, der er optaget den 2. februar 2008, er forældede, idet der, som anklageskriftet er formuleret, ikke er rejst tiltale for besiddelse og udbredelse af de omhandlede fotos på et senere tidspunkt end den 2. februar 2008.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at de forhold, der blev begået den 2. februar 2008, ikke er forældede, dels fordi forholdene – som fastslået af byretten – skal anses som del af en fortsat forbrydelse i hvert fald med de øvrige krænkelser og optagelser, der fandt sted i 2008, således at forældelsesfristen tidligst skal regnes fra den 8. november 2008, dels fordi forældelsesfristen for krænkelserne og optagelserne under alle omstændigheder først skal regnes fra det tidspunkt, hvor tiltalte har udbredt de optagne fotos, idet krænkelserne og optagelserne heraf skete med henblik på udbredelse, hvorfor den strafbare virksomhed for de pågældende overtrædelser samlet set først er ophørt på udbredelsestidspunktet, jf. straffelovens § 94, stk. 1. Formuleringen af anklageskriftet er ikke til hinder for at dømme for, at udbredelsen er sket på et senere tidspunkt end den 2. februar 2008, og det må lægges til grund, at udbredelsen til A er sket i sommeren 2010.

Overtrædelserne af § 226 og § 232

Som anført af byretten er det afgørende i relation til spørgsmålet om forældelse af overtrædelserne af straffelovens § 226 (tidligere § 230) og § 232, om forholdene var forældede efter de hidtidige regler, inden ændringen af straffelovens § 94, stk. 4, trådte i kraft den 1. juli 2013, jf. herved overgangsbestemmelsen i § 5, stk. 2, i lov nr. 633 af 12. juni 2013.

Efter de tidligere gældende forældelsesregler skal forældelsesfristen i relation til overtrædelserne af dagældende straffelovs § 230 (nu § 226) og § 232 regnes fra tidspunktet for ophøret af den strafbare virksomhed, jf. straffelovens § 94, stk. 1. Forældelsesfristen for de overtrædelser af dagældende straffelovs § 230 og § 232, der blev begået den 2. februar 2008, skal herefter som udgangspunkt regnes fra denne dato.

Tiltalte har imidlertid begået flere krænkelser mod ...børnene, og spørgsmålet er herefter, om forholdene – eller nogle af disse – udgør en fortsat forbrydelse, således at forældelsesfristen for alle de omhandlede handlinger under ét skal regnes fra ophøret af den sidste strafbare handling.

Samtlige forhold angår seksualforbrydelser mod mindreårige børn. Der er foretaget krænkelser mod F 4 gange i perioden fra den 2. februar 2008 til den 31. oktober 2009, en gang mod H og J den 2. februar 2008 og en gang mod G den 21. juli 2008. Da forholdene er begået mod flere forskellige børn og er af forskellig karakter, finder landsretten, at forholdene ikke kan anses for en fortsat forbrydelse i relation til alle børnene, men at spørgsmålet om forældelse må vurderes i forhold til krænkelserne mod det enkelte barn.

Krænkelserne mod F er sket med flere måneders mellemrum. Landsretten finder derfor, at der ikke foreligger en tilstrækkelig kontinuitet til at anse krænkelserne mod hende for en fortsat forbrydelse.

Forældelsesfristen for overtrædelserne af straffelovens § 226 (tidligere § 230) og § 232 begået mod F, H og J den 2. februar 2008 skal herefter – set i forhold til de forældelsesregler, som var gældende forud for ikrafttrædelsen af lov nr. 633 af 12. juni 2013 – regnes fra den 2. februar 2008. Det forhold, at krænkelserne og optagelserne heraf er sket med henblik på udbredelse, kan ikke medføre, at forældelsesfristen for krænkelserne og optagelserne først skal regnes fra et senere tidspunkt, hvor udbredelsen fandt sted.

Som byretten har anført, var strafferammen i dagældende straffelovs § 230 om optagelse af utugtige fotografier med henblik på udbredelse 2 år eller 6 år under særligt skærpende omstændigheder. Anklagemyndigheden har præciseret, at tiltalen ikke vedrører optagelse under særligt skærpende omstændigheder. Forældelsesfristen i relation til dagældende straffelovs § 230 skal herefter beregnes i forhold til strafferammen på 2 års fængsel, hvilket medfører en forældelsesfrist på 5 år.

Forældelsesfristen for overtrædelse af dagældende straffelovs § 232 var som ligeledes anført af byretten 5 år regnet fra den strafbare handlingens ophør.

Da forældelsesfristen for de overtrædelser af dagældende straffelovs § 230 og § 232, der fandt sted den 2. februar 2008, som anført ovenfor skal regnes fra denne dato, var disse overtrædelser således efter de tidligere gældende forældelsesregler forældede den 2. februar 2013, dvs. før ikrafttrædelsen af lov nr. 633 af 12. juni 2013.

Overtrædelserne af § 235

Anklagemyndigheden har præciseret, at tiltalen i forhold 2, 5 og 6 for overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1, ikke vedrører udbredelse under særligt skærpende omstændigheder. Forældelsesfristen i relation til § 235, stk. 1, er derfor 5 år.

Da tiltalte har besiddet de optagne fotos samtidig med udbredelsen heraf, skal der for overtrædelserne af straffelovens § 235, stk. 1 og 2, i det hele anvendes en forældelsesfrist på 5 år, jf. straffelovens § 93, stk. 4.

Det er i tiltalen i forhold 2, 5 og 6 ikke nærmere specificeret, på hvilket tidspunkt udbredelsen af de fotos, der blev optaget den 2. februar 2008, skulle være sket, men det er anført, at materialet er delt med A og for så vidt angår de optagne fotos af J tillige med "Neo". Som tiltalen er formuleret, er der således ikke nogen usikkerhed med hensyn til, hvilken udbredelse der er omfattet af tiltalen, og der er ved formuleringen af tiltalen ikke sket en begrænsning med hensyn til tidspunktet for besiddelsen og udbredelsen af de omhandlede fotos til den 2. februar 2008.

Det lægges efter tiltaltes forklaring til grund, at de omhandlede fotos blev delt med A efter sommeren 2010, og efter tiltaltes og "Neo"s forklaring lægges det til grund, at tiltalte tidligst i 2013 har delt billederne af J med "Neo". Herefter, og da tiltalte den 6. juni 2014 er sigtet for overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1, vedrørende de omhandlede fotos, er overtrædelserne af § 235, stk. 1 og 2, vedrørende de fotos, der blev optaget den 2. februar 2008, ikke forældede.

Efter det ovenfor anførte frifindes tiltalte i forhold 1, litra b, forhold 2, 1. led, forhold 5 og forhold 6 for overtrædelse af straffelovens § 226 (tidligere § 230) og § 232 for så vidt angår krænkelser og optagelser foretaget den 2. februar 2008. I øvrigt stadfæstes byrettens afgørelse af skyldsspørgsmålet, dog således at der i forhold 2 med hensyn til de fotos, der blev optaget

den 2. februar 2008 og senere udbredt, alene er tale om 17 fotos, og således at der med hensyn til de fotos, der blev optaget den 2. august 2008, er tale om fotos i kategori 2 og ikke kategori 3.

Forhold 8:

Af de grunde, som byretten har anført, og da det, der er kommet frem for landsretten, ikke kan føre til et andet resultat, tiltrædes det, at tiltalte er frifundet i forhold 8.

Forhold 9 b:

Byretten har lagt til grund, at der efter formuleringen af tiltalen i forhold 9 a og 9 b er et overlap for så vidt angår besiddelsen og udbredelsen af det børnepornografiske materiale, og at det selvstændige indhold i forhold 9 b således er medvirken og forsøg på medvirken til overgrebene og krænkelseerne samt optagelse heraf. Anklagemyndigheden og forsvareren har for landsretten været enige om, at tiltalen i forhold 9 b angår besiddelse og udbredelse af børnepornografisk materiale på den del af Hoarders Hell, der vedrører producenter, hvorimod tiltalen i forhold 9 a vedrører besiddelse og udbredelse af børnepornografisk materiale på de øvrige dele af Hoarders Hell. Der er således tale om forskelligt materiale i forhold 9 a og 9 b. Landsretten kan tilslutte sig den anførte afgrænsning mellem forhold 9 a og 9 b.

Tiltalte har i forhold 9 b erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1 og 2, jf. § 23, jf. til dels § 21. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1 og 2, jf. § 23, jf. til dels § 21.

Med hensyn til spørgsmålet om medvirken og forsøg på medvirken til de overgreb og krænkelse samt optagelse heraf, som fremgår af forhold 9 b, er landsretten – også efter bevisførelsen for landsretten – enig i byrettens beskrivelse af tiltaltes rolle på Hoarders Hell, ligesom det med samme begrundelse, som byretten har anført, tiltrædes, at tiltalte har tilskyndet til og haft forsæt til medvirken til, at personer foretog og optog overgreb og krænkelse af børn under 12 år, herunder voldtægt, andet seksuelt forhold end samleje og blufærdighedskrænkelser. Det tiltrædes endvidere, at det afgørende for, om tiltalte kan dømmes for medvirken, herefter er, om det er bevist, at de konkrete overgreb og krænkelse og optagelse heraf er sket til brug for fremsendelse til Hoarders Hell. Landsretten er i den forbindelse enig med byretten i, at

exifdata ikke alene kan tjene som dokumentation for dateringen af billed- og/eller videomaterialet, men at exifdata, hvor dateringen støttes af andre oplysninger eller omstændigheder, kan anvendes som et moment til brug for fastlæggelsen af produktionsdatoen for materialet.

Med samme begrundelse, som byretten har anført, tiltrædes det herefter også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket i de forhold, der er opregnet i forhold 9 b, litra a – l, samt i forsøg vedrørende brugerne ”Darkpassenger”, ”Swifttongue” og ”Duk”. Der er af de grunde, som byretten har anført, således heller ikke efter bevisførelsen for landsretten grundlag for at dømme tiltalte i forhold 9 b, litra b, eller i videre omfang end sket i forhold 9 b, litra j, k, og l. For så vidt angår forhold 9 b, litra m, finder landsretten, at det – i hvert fald på et af de dokumenterede fotos af pigen, hvor der indgår et stearinlys – fremgår, at stearinlyset er indført i pigens skede. Herefter, og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at tiltalte er fundet skyldig som sket i forhold 9 b, litra m, ligesom tiltalte i dette forhold tillige er skyldig i medvirken til andet seksuelt forhold end samleje.

Forhold 10 a og 10 b

Landsretten er – også efter bevisførelsen for landsretten – enig i byrettens beskrivelse af tiltalte rolle på The Love Zone, og det tiltrædes, at tiltalte herved har deltaget i vedligeholdelsen af de tekniske rammer på The Love Zone i et sådant omfang, at han er skyldig i forhold 10 a.

Byretten har lagt til grund, at der efter formuleringen af tiltalen i forhold 10 a og 10 b er et overlap for så vidt angår besiddelsen og udbredelsen af det børnepornografiske materiale, og at det selvstændige indhold i forhold 10 b således er medvirken og forsøg på medvirken til overgrebene og krænkelse samt optagelse heraf. Anklagemyndigheden og forsvareren har for landsretten været enige om, at tiltalen i forhold 10 b angår besiddelse og udbredelse af børnepornografisk materiale på den del af The Love Zone, som vedrører producenter, hvorimod tiltalen i forhold 10 a vedrører besiddelse og udbredelse af børnepornografisk materiale på ”Private Zone” på The Love Zone. Der er således tale om forskelligt materiale i forhold 10 a og 10 b. Landsretten kan tilslutte sig den anførte afgrænsning mellem forhold 10 a og 10 b.

Tiltalte har i forhold 10 b erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1 og 2, jf. § 23, jf. til dels § 21. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er

derfor bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1 og 2, jf. § 23, jf. til dels § 21.

Med hensyn til spørgsmålet om medvirken og forsøg på medvirken til de overgreb og krænkelse samt optagelse heraf, som fremgår af forhold 10 b, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten med samme begrundelse, som byretten har anført, at tiltalte har tilskyndet til og haft forsæt til medvirken til, at personer foretog og optog overgreb og krænkelse af børn under 12 år, herunder voldtægt, andet seksuelt forhold end samleje og blufærdighedskrænkelser. Endvidere tiltrædes det – ligesom vedrørende forhold 9 b – at det afgørende for, om tiltalte kan dømmes for medvirken, herefter er, om det er bevist, at de konkrete overgreb og krænkelse og optagelse heraf er sket til brug for fremsendelse til The Love Zone.

Med samme begrundelse, som byretten har anført, tiltrædes det herefter også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket i de forhold, der er opregnet i forhold 10 b, litra a – c, e – g og j, dog med de berigtigelser af tiltalen, som anklagemyndigheden har foretaget, samt i forsøg vedrørende brugeren ”Spidey”.

For så vidt angår forhold 10 b, litra f, lægger landsretten vedrørende billedserien ”jean shorts” endvidere vægt på, at den pige, der fremgår af billederne, er identisk med den pige, som i forhold 9 b, litra h, er kaldet O, og at man på billedserien ”jean shorts” – særligt på hjørnetænderne – kan se, at pigen er ældre, end hun var på videoen ”aprilcumshowers”, som er produceret i marts 2013, jf. bemærkningerne til forhold 9 b, litra h. På denne baggrund og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, er det godtgjort, at billedserien ”jean shorts” er optaget kort forud for den 25. september 2013 og til brug for The Love Zone i den periode, hvor tiltalte havde en fremtrædende rolle.

Landsretten er af de grunde, som byretten har anført, enig i, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at dømme tiltalte i forhold 10 b, litra d. Det, der er kommet frem under bevisførelsen for landsretten, kan ikke føre til et andet resultat. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er frifundet for medvirken til de overgreb og optagelse heraf, som er beskrevet i forhold 10 b, litra d.

For så vidt angår forhold 10 b, litra i, er der udover videoens exifdata ikke er andre oplysninger, der i tilstrækkelig grad godtgør, hvornår videoen er optaget. Tiltalte frifindes derfor for medvirken til de overgreb og optagelse heraf, som er beskrevet i forhold 10 b, litra i.

Sanktion:

Tiltalte er ikke tidligere straffet for seksualforbrydelser, og de alvorligste af de overgreb, som han er fundet skyldig i, er ikke foretaget af ham selv, men af andre efter tiltaltes tilskyndelse. Landsretten finder efter en samlet vurdering af det foreliggende, at der – uanset omfanget og karakteren af den pådømte kriminalitet og oplysningerne om tiltaltes person, herunder Retslægerådets udtalelser – ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at dømme tiltalte til forvaring, jf. straffelovens § 70, stk. 2. Landsretten tiltræder derfor, at tiltalte er idømt en fængselsstraf.

Af de grunde, som byretten har anført, stemmer 5 voterende for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år, mens 1 voterende stemmer for at stadfæste byrettens strafudmåling på fængsel i 6 år.

Efter stemmeflertallet forhøjes straffen, der til dels er en tillægsstraf til Vestre Landsrets dom af 9. november 2010, jf. straffelovens § 89, til fængsel i 7 år.

Konfiskation:

I overensstemmelse med parternes samstemmende påstande frifindes tiltalte for påstanden om konfiskation af en stationær computer (koster 113), og der foretages konfiskation af diverse beklædningsgenstande og parykker (koster 103), diverse børnelingeri, børnetøj og børnestilet-sko (koster 400-445, 500-519, 525-527).

Anklagemyndigheden har oplyst, at NAS-serveren (koster 114) bl.a. indeholder flere store filer (større end 1 GB), som meget vel kan være krypterede containere, som politiet ikke har mulighed for at tilgå med henblik på nærmere undersøgelse. Herefter, og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at NAS-serveren er konfiskeret.

Godtgørelse:

Tiltalte er i forhold 5 og 6 frifundet for overtrædelse af straffelovens § 226 (tidligere § 230) og § 232 alene på grund af forældelse og er fundet skyldig i bl.a. at have udbredt de fotos, som han optog af krænkelserne af H og J. Herefter, og da de juridiske dommere finder, at de

tortgodtgørelser, som byretten har fastsat, i forhold til alle 4 børn er passende udmålt, tiltrædes dommens afgørelser om godtgørelser.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Tiltalte, T, straffes med fængsel i 7 år.

Byrettens afgørelse om konfiskation stadfæstes med de ændringer, at diverse beklædningsgenstande og parykker (koster 103), diverse børnelingeri, børnetøj og børnestelesko (koster 400-445, 500-519, 525-527) konfiskeres, og at tiltalte frifindes for påstanden om konfiskation af en stationær computer (koster 113).

Byrettens afgørelser om sagsomkostninger og godtgørelser stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Godtgørelserne skal betales inden 14 dage.